

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ

ΤΟΥ Κ. ΦΩΤΟΥ ΓΙΟΦΥΛΛΗ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Τ' ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ Γ. ΜΟΥΡΟΥΖΗ

[Η μόνη αυθεντική βιογραφία του γενναίου Έλληνας πρίγκηπα]

Κ'.

Α ό Μουρούζης, που ήταν πειά Εξω φρενών, έφώναζε τώρα δυνατά, ώστε να τον ακούσουν και οι άλλοι καλεσμένοι:

—Προσέξτε, Ύψηλότατε, μη χασετε τα γαλιόνια σας.

—Σιωπή! είπεν ό Νικόλαος κατακόκκινος και μόλις συγκρατούμενος.

"Ήθελε με κάθε τρόπο ν' αποφυγή τό σκάνδαλον, αφού μάλιστα έπρόκειτο για μία γυναίκα... Μά ό Μουρούζης τον έκίταζε ειρωνικά και του είπε:

—Καί πάλι σάς λέω, Ύψηλότατε, να προσέξτε πολύ στό πάω φέρεσθε, γιατί έσείς είσθε ένας ξένος πρίγκηπας του πυροβολικού κ' έγω είμαι ένας γνήσιος Έλληνας πρίγκηπας του ιππικού.

Ή αίθουσα του φιλόζωνου σπιτιού, όπου ένίνετο ή δεξίωσις, είχαν άναστατώθ... Μά ό Μουρούζης έσπευσε να φύγη.

***

Τό επεισόδιο αυτό εσχολιάσθη πλατύτατα σ' όλα τά σαλιόνια τής τότε κοινωνίας. "Έκαμε τό γλυτό του σέ σπία και σέ γραφεία και έφτασε τέλος ώς τούς δρόμους... "Όλη ή μικρή τότε 'Αθήνα έμαθεν ότι ό Μουρούζης είχε προσβάλει τον πρίγκηπα Νικόλαον και ότι τό επεισόδιο είχαν άφορμή την άγάπη μιας ώραιας κυρίας...

Καί ό πρίγκηπ Νικόλαος γρήγορα άντελήφθη από διάφορες συμπλώσεις, ότι τό επεισόδιο ήταν γνωστό παντού. Αυτό τον έπειραξε πολύ και μάλιστα τον έφερε στην άπόφασιν να ζητήση ίκανοποίησιν από τον Μουρούζη. Σκέφθηκε στην άρχή να καλέση τον αντίηλό του σέ μονομαχία και μάλιστα την άπόφασιν του αυτή την άνακοίνωσε και στους στενωτέρους φίλους του, αλλοκούς και αξιωματικούς. Βέβαια ό Μουρούζης θά έδέχτο και θά μονομαχούσε χωρίς διασαγμό. Ή μονομαχία ήταν γι' αυτό συνηθισμένο πειά παιγνίδι. Μά οι φίλοι του Νικόλαου τότε άπέτρεψαν να προβή σ' αυτό που είχαν άποφασίσει. "Όλοι ήξεραν καλά, ότι ό Μουρούζης χειρίζεται θαύματα τά όπλα και ότι δεν θά έδιότασε καθόλου να ξεπαστρέψη τον άντραστατή του, με μία σπαθιά ή με μία σφάρα...

"Έτσι ό Νικόλαος έπεισθη να μη στείλη μάρτυρας μονομαχίας στό Μουρούζη. "Ανέλασεν όμως ό στενός φίλος των πρίγκηπων και τότε λοχαγός του πυροβολικού Πάλλης να ίκανοποίησιν αυτόν τον Νικόλαον για την προσβολή. "Έπροσπάθησε λοιπόν ό Πάλλης να συναντηθί με τον Μου...

ρούζη. Καί πραγματικά συντηθήσαν ένα θράδυ σ' ένα κέντρο κοσμικό τής Κηφισιάς.

"Έκεί ό Πάλλης έπλησίασε τον Μουρούζη και του είπε προκλητικά και άπότομα:

—Πρέπει να μάθης, ίλαρχε, να φέρεσαι καλύτερα και με τον σεβασμό που άρμόζει στους Ύψηλοτάτους...

—Ξεφορτώσω με! του φώναξεν ό Μουρούζης.

Καί χωρίς διασαγμό, έπέτεθη να χτυπήση τον Πάλλην. "Έκεινος άντιστάθηκε και σέ λίγο οι δύο αξιωματικοί ήρθαν στό γήρια.

Όι παριστάμενοι με άπορία έβλεπαν τούς δύο αξιωματικούς, που έφορούσαν μάλιστα την στρατιωτική στολή, να συμπλέκονται...

"Ό Πάλλης άρπαξε τότε τον Μουρούζη από τά κορμόνια τής στολής του και προσεπάθη να τον τινάξει προς τά πίσω. "Άλλα και ό Μουρούζης τον έπασε από τό λαίμω. Τότε ό Πάλλης έβρισκε να τον χτυπά γροθίες. Μά και ό Μουρούζης του έβασε δυο γροθίες στό κεφάλι και έξακολουθούσε να τον χτυπά άγρια. Σέ λίγο ό Μουρούζης έγινε υπεριούσει! Τό πρόσωπο τού Πάλλη είχε γίνει μαύρο από τις γροθίες... Μά έκεινος δεν έννοούσε να ύποχωρήση...

"Όταν πειά ό Πάλλης είχε κουρασθή και θά άφίνετο έξανατλημένος στό γήρια του Μουρούζη, έπενεθή ξαφνικά ό πρίγκηπ Νικόλαος, ό όποιος εύρισκετο επίσης εκεί.

"Όταν ό Νικόλαος είδεν ότι ό Πάλλης έδέρετο άγρια από τον Μουρούζη, δεν μπόρεσε να συγκρατηθί μπροστά και στη δεύτερη αυτή προσβολή...

"Άρμισε λοιπόν καταθυμωμένος και έπέτεθη κατά του Μουρούζη. "Εσήκωσε τό μπαστούνι του και έχτύπησε τον ίλαρχο στό κεφάλι... Τότε ό Μουρούζης άρση τον Πάλλη και έπέτεθη κατά του πρίγκηπος Νικόλαου...

Στό μεταξύ όμως έτρέξαν οι παριστάμενοι για να χωρίσουν τούς τρεις άνδρες... Κύριοι τής τότε άριστοκρατίας και άνώτεροι αξιωματικοί έμπηκαν στη μέση... "Έτσι κατορθώθη να χωρισθούν οι συμπλεκόμενοι...

"Ένωείται ότι, στό μεταξύ, τό κέντρον άναστατώθη από τό επεισόδιο!

"Άφού όμως οι τρεις άνδρες έχωρήσθηκαν, έγινε κάτωψος ήουσια και οι αντίπαλοι άπεχώρησαν.

***

Τό επεισόδιο αυτό άναστάτωσε τότε ολόκληρη την 'Αθήνα. Καί εκυκλοφορούσαν εύρύτατα ή λεπτομερείες του παιτού...

Μερικοί κύριοι που έβρασαν εκείνη την εποχή, διηγούνται ότι τό επεισόδιο αυτό μεταξύ Μουρούζη και πρίγκηπος Νικόλαου είχε και άλλα παρεπόμενα. "Ό Μουρούζης δηλαδή κι' ό Νικόλαος ξανα συναντήθηκαν και ξαναβρίστηκαν:

—Δέν θά πάηης να την ένοχλές; είπε ό Μουρούζης στό Νικόλαο, έννοων φυσικά την ώραιαν άριστοκράτισσα.

—Νά μη με σκοπίσης; λέγεται ότι του άπάτησεν ό Νικόλαος.

Και τότε ό Μουρούζης, χωρίς άλλα λόγια, έπέτεθη κατά του πρίγκηπος και του έδωκε ένα χαστούκι.

Στό μεταξύ έπλησίασαν μερικοί περιήγιοι και ό Μουρούζης άναγκάσθηκε να άπομακρυνθί...

Τό επεισόδιο αυτό θέβαια ένε τό σθεαρότερο από όλα. Μα οι σύγχρονοι του διαφωνούν άν έινε πραγματικό ή όχι.

"Όπως κι' άν έχει τό πράγμα όμως, έινε βέβαιον ότι ό Μουρούζης έπροσβάλε θαράτητα τον Νικόλαον έξ άφορμής τής ώραιας 'Ατίθως κυρίας.

***

"Όστόσο ό πρίγκηπ Νικόλαος άπέφυγε την μονομαχία με τον Μουρούζη. Δέν τον άφρασαν οι γύρω του να πρήσθ ως εκεί... Τόν έπεισαν ότι τά πρόσκαιρα θέσπαιλικά οικογενείας δεν πρέπει να έξιοιώνονται με τούς κοινούς θνητούς...

"Ό Πάλλης όμως έμονομάχησε με τον Μουρούζην έξ άφορμής του επεισοδίου που έγινε στην Κηφισιά και στό όποιον άνακατέθηκε και ό Νικόλαος.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ή αυτέγεια.

ντροπασμένη, πάμια και σύζαμα έινε ήθικό !..

Αυτή τη στιγμή νεκρωσμός άκούσθη άνόνητρε άτ' έξω.

Οι πυροβολισμοί είχαν πάψει τώρα, για λίγα λεπτά τής ώρας.

Βγήκανε να δούμε τι συμβαίνει. Κάμια δεκάρα στρατιώτες κοιτάζουσιν τα άνδρείελα τής σκοπιώλης, σάν να έφεραν σκοτωμένους άρπατάδες. Τους ζητούσαν άπότομα και τούς φέγγανε με άλασθη νεκρά :

—Αιωνία έν όδη αλληλοφαιάαααα...

—Όδ' όδ' όδ' όδ' !.. βαστούσαν ίσο οι άλλοι.

—Μαζαρία ή όδός ήν ποσειδ' σήμερον !..

—Όδ' όδ' όδ' όδ' !..

Τα άνδρείελα στήθηκαν κι' οι πυροβολισμοί ξανάβρισαν.

Σέ λίγο, όταν ή σκοπιώλη τελείωσε, οι Ρωμειώτες στήσανε χασού στη σιάδα του μπαταλιόνου. Ήσαν εκεί φαντάροι άτ' όλη την 'Ελλάδα, από την 'Ηπειρο ως τη Μάνη κι' από τις Κιζιλάδες ως την Κέαζωα. Καί ζορβάναν για ήρθαν άποτί στη σκοπιώλη.

Καί ή ζορβιά για τό άόρηθος για την πολέμια ιστορική των φρασίων αυτών άνδρώπων πέφαι πάνω από τις βημαμένες μέσα στην ίδρωτα μας ιδέες και τις βροντημένες σάν γκατόδι, από τον καθ' άγωνα τής ζωής, ψυχής, σάν δροσερό και ζωογόνο άέρας έσπλης...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.